

هو الحبيب

الحمد لله الذي جعلنا من المتمسكين بولايته علي ابن ابي طالب (ع)

هر دولت - کشوری دارای چهار رکن اساسی است: حکومت، حاکمیت، جمعیت، سرزمین. حاکمیت به معنای استقلال و اقتدار سیاسی و امنیتی یک کشور به لحاظ داخلی و خارجی (ملی و بین المللی) میباشد. حکومت نیز دارای سه رکن اساسی است: قوه مجریه، قوه مقننه، قوه قضائیه. که در جوامع دموکراتیک تفکیک کقوا به اشکال مختلف اجرا می شود. در جمهوری اسلامی ایران به دلیل اسلامی بودن ماهیت دولت رئیس قوه مجریه صرفا رئیس جمهور است اما براساس فقه سیاسی شیعه اثنی عشری که مبتنی بر ولایت فقیه است و در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران مورد تاکید بوده و از اصول اساسی انقلاب می باشد و به دلیل آنکه کشور اسلامی باید بر مبنای فقه سیاسی اسلامی اداره شود ولی فقیه بر اساس فقاها و عدالت (و دیگر شروط رهبری) بر چهار رکن اساسی مذکور دولت - کشور ایران اسلامی ولایت دارد. اما آیا وظیفه رهبری برنامه ریزی عملیاتی در ارتباط با جزئی ترین امور اجرایی، تقنینی یا قضایی بوده و یا هدایت و نظارت راهبردی در سطح کلان از جمله وظایف اصلی ولی فقیه است. (اگر چه در مواردی ممکن است رهبری نظام با صدور حکم حکومتی در موارد خاص و ویژه در امور عملیاتی و اجرایی سایر قوا برای مصلحت نظام ورود پیدا کنند). برای پاسخ به این سوال توضیح مختصری نیاز است: فرآیند تکاملی و پیشرفت هر جامعه ی پویا، حرکتی از گذشته به حال و از حال به آینده است. وضعیت ناکامل گذشته دارای تجربه هایی است که به وضعیت موجود و حال حاضر کمک می کند و وضعیت حال نیز با آسیب شناسی و سیستم خود انتقادی خود دائما حرکتی به سمت وضعیت مطلوب آینده خواهد داشت به عبارت دیگر هنگامی که سند چشم انداز بیست ساله به عنوان یک استراتژی کلان و برنامه ریزی توسعه پنج ساله به عنوان راهبرد های میان مدت را طراحی گردد نظر به آینده داریم و ترسیم چنین وضعیت مطلوبی به عوامل اجرای و فکری جامعه کمک می کند تا تمامی تلاش های عملیاتی و علمی خود را در جهت تحقق اهداف بلند مدت و میان مدت متمرکز نمایند و همچنین در راستای هر چه بهتر انجام برنامه های عملیاتی و فکری وضعیت حال از تجربیات علمی و اجرایی گذشته که میراث نخبگان فکری و سیاسی می باشد بهره

مند شوند در واقع "وضعیت گذشته و وضعیت آینده" یکی موتوری فشار دهنده و دیگری موتوری کشنده برای سرعت دهی و بالا بردن سطح پیشرفت جامعه می باشد بر همین اساس هنگامی که دولت های مختلف در درون حاکمیت یک کشور پی در پی ظهور می کنند اگر در مسیر چشم انداز و راهبردهای پیشرفت جامعه حرکت کنند هر کدام از این دولت ها کشور را یک گام در مسیر پیشرفت و عدالت سوق خواهند داد. البته حرکت های تکاملی جوامع به صورت مدل خطی نخواهد بود بلکه بر مبنای مدل های سینوسی (صعودی - نزولی شبیه منحنی مختصات) می باشد. که روند هر یک از حوزه های سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، علمی و نظامی دارای نمودار سهمی خاص خود بوده که در دولتهای مختلف نسبت به یکدیگر متفاوت خواهند بود. به این دلیل که بر حسب مقتضیات زمانی رویکردهای مختلفی نسبت به پیشرفت کشور از سوی مسئولین اتخاذ می شده است. البته ایده ال یک کشور آنست که همه حوزه های پیشرفت جامعه به صورت همزمان و متناسب با ضرورت زمان هماهنگ پیشرفت نموده و از پیشرفت به اصطلاح بادکنکی که تنش های اجتماعی خاص خود را دارد جلوگیری شود.

لذا مقام معظم رهبری (دامت افاضاته) بر اساس این نوع فرایند تکاملی از تمامی دولت های منتخب مردم و متعهد به نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران از گذشته تا به امروز حمایت نموده است. و در آینده نیز چنین خواهد بود. یکی از وظایف رهبری تعادل بین قوا و همچنین هدایت دولت و ملت در راستای اهداف اصلی اسلام و انقلاب شکوهمند جمهوری اسلامی ایران است بر همین اساس نگرش رهبر معظم انقلاب کلان و "راهبردی" است که در راستای تحقق تمدن نوین اسلامی می باشد تا زمینه ساز ظهور حکومت جهانی حضرت بقیه الله (عج) گردد.

نویسنده: مسعود مطهری نسب